

УДК 35.078.3:004.738.5:355.45(477)(045)

DOI: <https://doi.org/10.30838/EP.206.271-278>**Процак К.В.**

кандидат економічних наук

Національний університет «Львівська політехніка»

Protsak Kateryna

PhD in Economic Sc.

Lviv Polytechnic National University

<https://orcid.org/0000-0001-5864-4077>**Гойдаш Ю.Р.**

Національний університет «Львівська політехніка»

Hoidash Yurii

Lviv Polytechnic National University

<https://orcid.org/0009-0005-5617-6915>**Гунька Б.В.**

Національний університет «Львівська політехніка»

Hunka Bohdan

Lviv Polytechnic National University

<https://orcid.org/0009-0001-1634-9026>

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УМОВАХ ВІЙНИ

У статті розглянуто особливості організації інформаційного забезпечення, комунікації та взаємодії органів місцевого самоврядування з мешканцями громади та місцевим бізнесом в умовах війни. Проаналізовано проблеми налагодження дієвих каналів комунікації, здійснено порівняльну характеристику прифронтових і тиллових комунікаційних стратегій, наведено переваги та ризики цифрових каналів та їх функціональної ролі застосування в територіальних громадах. Запропоновано використання багатоканальної комунікаційної стратегії, яка передбачатиме синхронне використання кількох каналів зв'язку, для забезпечення стійкості системи комунікації громади в кризових умовах. Окрему увагу приділено розробленому алгоритму удосконалення комунікації ОМС з місцевими мешканцями та іншими стейкхолдерами в умовах війни. Запропоновано практичні рекомендації щодо підвищення ефективності інформаційної взаємодії в громадах у кризових умовах.

Ключові слова: територіальна громада, інформаційне забезпечення, місцеве самоврядування, комунікація, підтримка бізнесу, стійкість, цифровізація.

INFORMATION AND COMMUNICATION SUPPORT OF THE ACTIVITIES OF LOCAL SELF-GOVERNMENT BODIES IN WAR CONDITIONS

The article examines the theoretical and applied aspects of information and communication support for the activities of local self-government bodies in wartime conditions, as well as the peculiarities of their interaction with community residents and local businesses. The relevance of the study is determined by the need to adapt the communication practices of local self-government bodies to the conditions of martial law, when the speed, reliability and safety of information exchange become critical factors in ensuring the livelihood of communities, maintaining trust in the authorities and strengthening social cohesion. In the conditions of hostilities, destruction of infrastructure and limited access to digital resources, local self-government bodies face the task of building a flexible, multi-level communication system capable of ensuring effective interaction between the authorities, the population, business and other stakeholders. The purpose of the article is to study the key problems of information provision of territorial communities in crisis conditions, to determine effective communication channels of local self-government bodies with residents and local businesses, as well as to develop an algorithm for improving communication activities in martial law.

The methodological basis of the study is the systematic and comprehensive approaches that made it possible to analyze the relationships between the structural elements of the community communication system. To achieve the set goal, a

ISSN друкованої версії: 2224-6282

ISSN електронної версії: 2224-6290

© Процак К.В., Гойдаш Ю.Р., Гунька Б.В., 2025

number of general scientific and special methods were used: analysis and synthesis - to generalize modern theoretical approaches to the organization of communication in the local self-government system; comparative method - to compare communication practices in front-line and rear communities; system analysis method - to determine structural relationships between communication subjects; expert-analytical and structural-functional methods - for evaluating the effectiveness of information channels and building an algorithm for improving the communication activities of local self-government bodies.

As a result of the conducted research, a number of problems were identified that prevent effective information provision of communities, including: insufficient coordination of communications between the authorities, business and the population; uneven access to digital channels in urban and rural communities; lack of a unified system of crisis communications; limited financial, personnel and technical resources at the local level. The comparative analysis carried out showed that frontline communities need prompt, secure and often offline communication channels, while rearline communities focus on strategic, social and investment interaction with the population and business. The advantages of using digital means of communication - social networks, official web portals, chatbots, electronic mailings - along with the need to support traditional forms of information, especially in communities with limited access to the Internet, are substantiated. An algorithm for improving the communication of local self-government bodies has been developed, which includes six consecutive stages: diagnosis of the communication environment, formation of an interaction strategy, optimization of communication channels, ensuring information security, monitoring of efficiency and implementation of results.

The practical value of the article lies in the possibility of using the proposed provisions and recommendations to increase the effectiveness of communication activities of local self-government bodies in the conditions of war and post-war recovery. The developed algorithm can be used as a tool for practical management of information flows, building a crisis communications system and forming stable channels of interaction between local authorities, businesses and residents. The results of the study are of applied importance for the development of local communication strategies, increasing the level of transparency of the activities of authorities and strengthening their trust in periods of uncertainty.

Keywords: territorial community, information support, local government, communication, business support, sustainability, digitalization.

JEL Classification: H83, D83, R58, O33.

Постановка проблеми. Повномасштабна війна російської проти України стала викликом не лише для національної системи управління, а й для місцевого самоврядування. Територіальні громади опинилися перед необхідністю оперативного реагування на кризові ситуації, одночасно забезпечуючи життєдіяльність населення, підтримку місцевого бізнесу та координацію гуманітарної допомоги. В умовах воєнного стану ключового значення набуває ефективна система комунікації між органами місцевого самоврядування (ОМС), громадянами, бізнесом і зовнішніми партнерами.

Проблематика комунікацій у громадах сьогодні є багатовимірною. З одного боку - це питання надійності каналів зв'язку, їхньої безпеки та стійкості до кібератак. З іншого - довіра до місцевої влади, залучення громадян до процесів прийняття рішень і забезпечення прозорості дій ОМС. Крім того, воєнний контекст зумовлює різницю між комунікаційними стратегіями прифронтових та тиллових громад, що мають різні інформаційні потреби, ресурси та рівень ризику.

У прифронтових громадах комунікація часто набуває кризового характеру, зокрема повідомлення про небезпеку, евакуацію, розподіл гуманітарної допомоги, роботу критичної інфраструктури. У тиллових громадах акценти зміщуються на інтеграцію внутрішньо переміщених осіб (ВПО), підтримку релокованого бізнесу, розвиток партнерських мереж і залучення ресурсів для відбудови.

Сучасні громади також стикаються з викликом інформаційної втоми, адже мешканці отримують значний обсяг повідомлень із різних джерел, що знижує

ефективність традиційних комунікаційних каналів. Водночас використання цифрових інструментів, таких як офіційні сайти, сторінки у соціальних мережах, чат-боти, мобільні застосунки, відкриває нові можливості для швидкого інформування, зворотного зв'язку та взаємодії між владою й громадянами.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження публікацій виявили значну кількість наукових праць, присвячених теоретичним та практичним аспектам ефективної комунікації в територіальних громадах. Зокрема, Коваленко С.В. досліджує вплив цифровізації на принципи інформаційної політики органів публічного управління в Україні, надає рекомендації як ОМС вести продуману інформаційно-комунікаційну діяльність [1]. Мунько А.Ю., Шумейко С. О. розробляють пропозиції щодо удосконалення комунікаційних стратегій ОМС, наголошуючи, що ефективна комунікація в громаді залежить від детального аналізу цільової аудиторії [2].

Рекомендаціям щодо формування та реалізації маркетингових комунікаційних стратегій присвячено наукову розробку Линдюк А., зокрема акцентуючи увагу на тому, що можливості використання сучасних засобів комунікації залежать від технологічного рівня територіальної громади [3].

Токар М.В. акцентує увагу на різних формах діджитал-співпраці органів публічної влади, неурядових громадських організацій і мешканців територіальної громади [4].

Герасименко О.В., Семен І.В. описують форми та методи комунікації та створення взаємозв'язку між

владою та громадою, зазначаючи, що робота інформаційного підрозділу органу місцевого самоврядування спрямована на вирішення трьох основних завдань: забезпеченні участі громади у вирішенні питань місцевого значення; формуванні довіри громадськості до місцевої влади та публічне визнання її діяльності [5].

Карий О.І., Лісовська Л.С. Михальчишена В. обґрунтовують, що від злагодженого функціонування інформаційних каналів залежить не лише обізнаність населення, а й рівень безпеки, координація дій у кризових ситуаціях та довіра до органів влади. Застосування універсального підходу до організації інформаційної комунікації в територіальних громадах є недостатньо ефективним; натомість виникає потреба у розробленні локалізованих стратегій, які враховують специфіку регіону, рівень загроз, доступність каналів зв'язку та соціально-культурні особливості населення [6].

Вищезазначене свідчить про актуальність обраної тематики. Проте недостатньо дослідженні питання особливостей комунікацій органів місцевого самоврядування з мешканцями та місцевим бізнесом в умовах кризи, пов'язаної з війною.

Метою статті є дослідження особливостей інформаційно-комунікаційного забезпечення та комунікацій органів місцевого самоврядування з мешканцями та місцевим бізнесом в умовах воєнного стану, визначення ефективних цифрових інструментів і безпечних каналів комунікації для різних типів громад, а також формування практичних рекомендацій щодо вдосконалення інформаційної взаємодії.

Для досягнення поставленої мети передбачено вирішення таких завдань:

1. Визначити ефективні канали комунікації громад із мешканцями та бізнесом.
2. Розробити алгоритм удосконалення комунікацій органів місцевого самоврядування з мешканцями та місцевим бізнесом
3. Розробити рекомендації з удосконалення системи інформаційного забезпечення розвитку громад в умовах війни.

Виклад основних результатів дослідження. Інформаційне забезпечення в діяльності органів місцевого самоврядування охоплює сукупність засобів, каналів, процедур і стратегій збору, обробки, розповсюдження та зворотного зв'язку інформації між владою, мешканцями, бізнесом, а також іншими зацікавленими сторонами. У нормальних умовах це сприяє прозорості, підзвітності, довіри до влади та прийняттю ефективних управлінських рішень.

Комунікація це не просто передача інформації, а процес взаємодії, у якому враховуються потреби аудиторій (мешканців громади, підприємців, партнерів), зворотний зв'язок та адаптація повідомлень до поточного контексту.

Інформаційне забезпечення діяльності ОМС розглядається як сукупність процесів збору, оброблення, зберігання та поширення даних, необхідних для управлінських рішень і забезпечення відкритості влади. У контексті воєнного стану особливої ваги набуває своєчасність, достовірність і безпечність інформації, які

забезпечуються інформуванням громадян (публікація рішень, повідомлень, розпоряджень, планів тощо), діалогом і зворотнім зв'язком (проведення громадських слухань, опитувань, онлайн-консультацій; координацією взаємодії з партнерами (місцевим бізнесом, громадськими організаціями, волонтерами, іншими громадами).

В умовах війни кожен із цих напрямів зазнає трансформації. Якщо до 2022 р. акценти робилися переважно на прозорості, відкритості даних і залученні інвесторів, то сьогодні першочерговим стає забезпечення безпеки комунікацій, захист персональних даних, мінімізація ризику витоку чутливої інформації. Ефективна комунікація між органами місцевого самоврядування, мешканцями та бізнесом під час війни залежить від просторового положення громади, наявних ресурсів та рівня загроз. За цим критерієм можна виокремити дві групи громад - прифронтові та тиллові, комунікаційні системи яких суттєво різняться за структурою, інструментами та безпековими вимогами.

У прифронтових громадах (Миколаївської, Херсонської, Запорізької, Дніпропетровської, Сумської, Харківської областей) комунікаційна діяльність органів місцевого самоврядування має кризовий та мобілізаційний характер. Основними завданнями виступають інформування населення про небезпеку, евакуацію, пункти укриття, відновлення критичної інфраструктури; координація гуманітарної допомоги; підтримка зв'язку з військовими адміністраціями, волонтерськими центрами та сусідніми громадами. За результатами дослідження U-LEAD with Europe, у прифронтових громадах 87 % керівників громад відзначили, що головним викликом комунікації є нестабільність каналів зв'язку та дефіцит кваліфікованих комунікаційників, а понад 60 % вважають особисті зустрічі і радіо найнадійнішими способами інформування у кризових ситуаціях [7].

У тиллових громадах (Хмельницька, Львівська, Івано-Франківська, Вінницька, Тернопільська та інші області) фокус комунікації змістився від кризових повідомлень до інтеграції внутрішньо переміщених осіб (ВПО), підтримки місцевого бізнесу, налагодження міжгромадської співпраці та розбудови довіри.

Згідно дослідження, проведеного Центром розвитку інновацій [9], 44,9% опитаних мають доступ до проєктів рішень місцевої ради через офіційний вебсайт; 20,5% знайомляться з ними через створені місцевою радою групи / канали в месенджерах; 8,8% без посередньо в місцевій раді. Проте 15,6% опитаних зазначають, що проєкти рішень не публікуються, а 10,3% респондентів зазначають, що не мають потреби в такій інформації чи технічної змоги її отримати. 32,3% ОМС так само визнають, що онлайн-доступ до проєктів рішень на цей момент обмежено або частково обмежено [9]. Обов'язком будь-якої влади є чітке пояснення громадянам своїх дій і рішень відповідно до принципів відкритості та прозорості. У періоди масштабних кризових явищ, в тому числі таких як повномасштабне вторгнення, цей підхід набуває особливого значення. Успішна комунікація в умовах кризи чи невизначеності

ґрунтується на чіткості, послідовності, ефективності та прозорості, а рівень її результативності відображається у ступені інформаційної задоволеності населення,

проте в умовах війни залежно від приналежності територіальної громади, вона матиме певні відмінності (табл. 1)

Таблиця 1

Порівняльна характеристика прифронтових і тиллових комунікаційних стратегій

№	Показник	Прифронтові громади	Тиллові громади
1	Основна мета комунікації	Безпека, оповіщення, евакуація	Соціальна інтеграція, економічна підтримка
2	Канали зв'язку	Радіо, гучномовці, Telegram, особисті зустрічі	Сайти, Facebook, Telegram, публічні події
3	Тон повідомлень	Лаконічний, офіційний, без деталей	Пояснювальний, позитивний, інтерактивний
4	Вплив безпекового чинника	Високий - обмеження розголошення інформації	Помірний - відкритість і залучення
5	Формати взаємодії	Оповіщення, звіти, гуманітарна координація	Опитування, консультації, партнерські заходи

Джерело: сформовано авторами на основі [7]

Ефективність комунікації в умовах війни залежить від здатності громади поєднати цифрові інструменти з традиційними каналами і водночас забезпечити інформаційну безпеку та довіру громадян. У прифронтових громадах пріоритетом є оперативність і надійність, у тиллових першочерговим виступає діалог і розвиток партнерських мереж.

Одним із ключових завдань дослідження є оцінка доцільності використання органами місцевого самоврядування різних каналів інформування населення про важливі події та процеси в умовах війни. В табл. 2 представлено основні переваги та ризи найбільш поширених каналів комунікації в територіальних громадах.

Таблиця 2

Характеристика цифрових каналів та їх функціональної ролі застосування в територіальних громадах

№	Канал	Основна роль	Переваги	Ризики/заходи безпеки
1	Офіційний сайт громади	Детальна інформація, довгі формати, документи, програми допомоги	Авторитетність, централізована база	Кіберзахист, регулярні бекапи, обмеження доступу адміністраторів
2	Telegram	Швидкі повідомлення, оповіщення про події, зворотний зв'язок	Швидкість, широке охоплення	Використовувати офіційні канали, сертифіковані боти, модерація
3	Viber	Локальні оголошення, групи для ВПО та бізнесу	Висока проникність серед населення	Контроль адміністраторів, модерація контенту
4	Facebook / Instagram / YouTube	PR, пояснення, звітність, залучення бізнесу	Візуальний контент, інтерактивність	Верифікація акаунтів, 2FA, контроль модерації
5	SMS / push-повідомлення	Термінові оповіщення (обстріли, евакуація)	Миттєва доставка, не потребує інтернету	Захист бази даних, офіційні сервіси операторів
6	Мобільні застосунки громади / чат-боти	Опитування, заявки на допомогу, інструкції	Автоматизація, інтеграція каналів	Шифрування даних, контроль доступу
7	Офлайн-канали	Збори, радіо, гучномовці, інформаційні дошки	Охоплення осіб без інтернету	Планування, дублювання цифрових повідомлень

Джерело: складено авторами на основі [7, 8]

Вважаємо, що найкраще використовувати багатоканальну комунікаційну стратегію, яка передбачає синхронне використання кількох каналів зв'язку, які доповнюють один одного та забезпечують стійкість системи комунікації громади в умовах кризових ситуацій. Це дасть змогу максимально охопити різні аудиторії (за різними віковими та соціальними відмінностями); резервувати канали на випадок відключень або блокувань; сегментувати повідомлення за темами (безпека, гуманітарна допомога, послуги, залучення бізнесу) та забезпечити зворотній зв'язок для швидкого реагування на потреби мешканців. Багатоканальна стратегія повинна інтегрувати офіційні ресурси, соціальні мережі, месенджери, мобільні застосунки та офлайн-інструменти. Дослідження прифронтових громад

показують: найвищу ефективність мають системи, які поєднують оперативні канали (messengers, SMS) з офіційними ресурсами (сайт, пресрелізи) і локальними представниками (старости, волонтери). Водночас важлива синхронізація повідомлень, щоб уникнути суперечливих вказівок і паніки. Також потрібно врахувати, що не працює підхід, коли ОМС спілкується одразу «з усіма» через «усі» канали, наприклад, одне й те саме повідомлення на сайті, фейсбуці та інформаційній дошці. Перед кожним повідомленням потрібно визначити, для кого саме воно адресоване (цільова аудиторія) і що саме хочемо отримати від донесення цього повідомлення (очікуваний результат); Наступним кроком є вибір місця і часу, тобто де і коли краще цим людям його донести (вибір оптимального каналу та

інструменту комунікації). Заключним етапом є розроблення такого тексту та/або графічного чи відео-матеріалу у потрібному форматі, щоб він найкраще підходив кожному сегменту цільової аудиторії.

На рис. 1 представлено алгоритм удосконалення комунікації ОМС з місцевими мешканцями та іншими стейкхолдерами в умовах війни. Він спрямований на забезпечення ефективного, безпечного та довірчого інформаційного обміну між органами місцевого самоврядування (ОМС) і громадянами в кризових умовах. Його структура передбачає сім етапів, які дозволять

сформувати ефективну комунікацію ОМС з мешканцями громади та іншими зацікавленими учасниками відповідно до специфіки воєнного часу. Метою першого етапу сформованого алгоритму є зрозуміти, у яких умовах формується комунікація. Ефективна комунікація між органами місцевого самоврядування та населенням є одним із ключових чинників забезпечення стабільності, згуртованості та довіри в громадах, особливо в умовах воєнного стану, коли інформація стає не лише засобом взаємодії, а й інструментом безпеки.

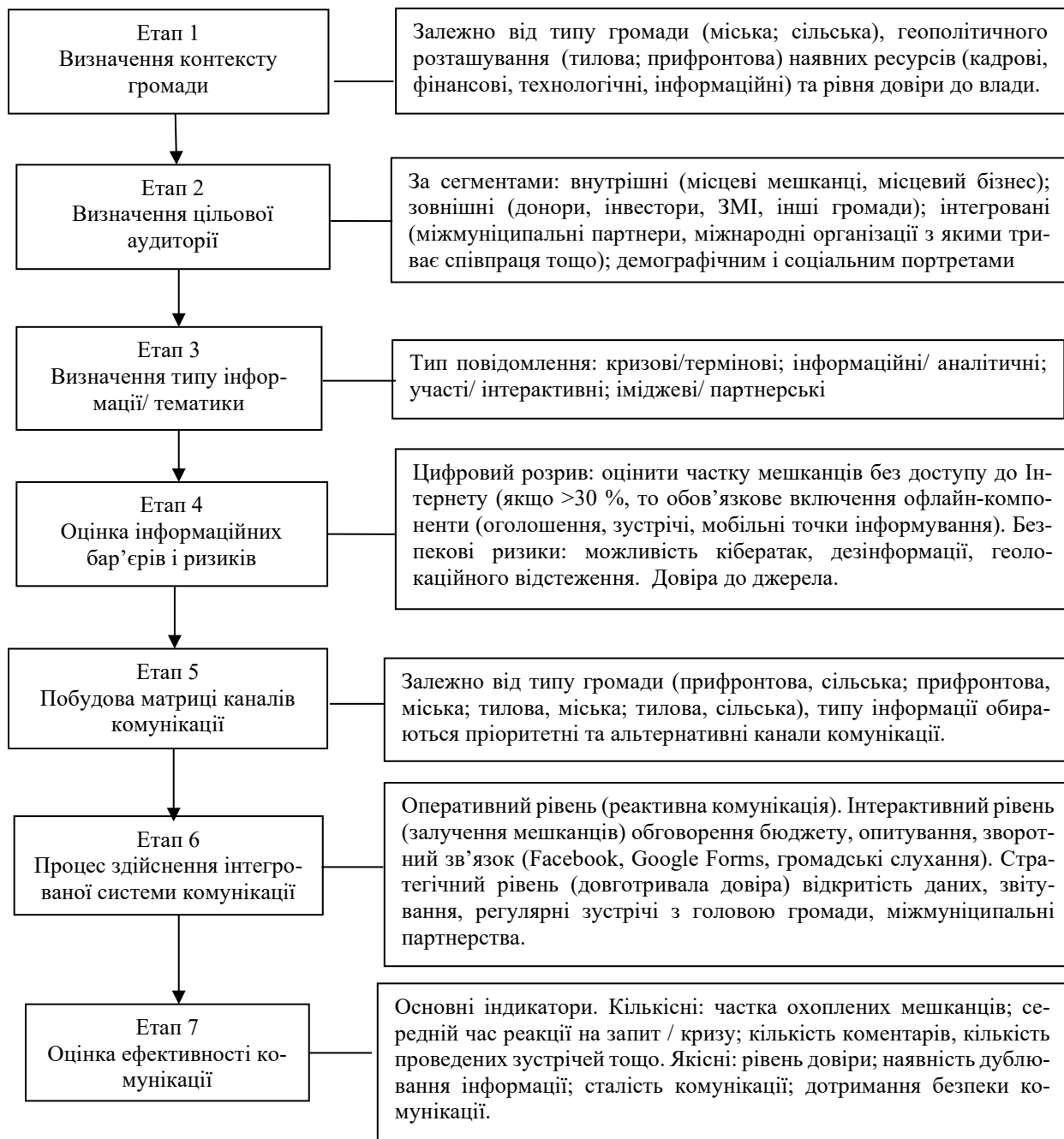

Рис. 1 Алгоритм удосконалення комунікації ОМС з місцевими мешканцями та іншими стейкхолдерами в умовах війни.

Джерело: власна розробка авторів

Значущість комунікаційної взаємодії визначається здатністю органів влади адаптувати комунікаційні

підходи до типу громади, геополітичного розташування, наявних ресурсів та рівня довіри громадян. У

міських громадах, де рівень цифровізації є значно вищим, а доступ до мережевих ресурсів забезпечує швидкий обмін інформацією, ефективна комунікація ґрунтується на активному використанні онлайн-каналів - офіційних вебсайтів, соціальних мереж, мобільних застосунків та інтерактивних платформ, що дає змогу оперативно інформувати населення, залучати громадян до обговорення управлінських рішень і формувати культуру прозорості. Водночас у сільських громадах, де спостерігається обмежений доступ до Інтернету, значну роль відіграють офлайн-засоби комунікації, такі як особисті зустрічі, збори громадян, місцеве радіомовлення, інформаційні дошки та друковані оголошення, що забезпечують охоплення усіх верств населення, зокрема старшої аудиторії, та сприяють підтриманню особистого контакту між владою і мешканцям.

Важливим чинником, що визначає характер і структуру комунікацій, є геополітичне розташування громади. У тилкових громадах комунікаційна політика має акцентуватися на стратегічному, соціальному та інвестиційному спрямуванні, що передбачає інформування про проекти розвитку, соціальні ініціативи, програми підтримки бізнесу та відновлення інфраструктури. Натомість у прифронтових громадах пріоритет набувають швидкі, надійні та захищені канали зв'язку, які дають змогу оперативно поширювати критично важливу інформацію щодо безпеки населення, евакуаційних заходів або гуманітарної допомоги, часто із застосуванням офлайн-методів комунікації через ризики збоїв електро- та інтернет-зв'язку.

Рівень ефективності таких комунікацій безпосередньо залежить від наявних ресурсів органів місцевого самоврядування, зокрема кадрових (наявність пресслужби, спеціалістів із публічних комунікацій та SMM), технічних (функціональність офіційного сайту, стабільність серверів, наявність технічної підтримки), а також фінансових, які визначають можливості впровадження сучасних інформаційних технологій та забезпечення стабільного функціонування комунікаційної інфраструктури.

Не менш важливим індикатором ефективності комунікації є рівень довіри населення до влади, що може оцінюватися через результати соціологічних опитувань, активність громадян у публічних консультаціях, коментарях, обговореннях рішень та участь у спільних ініціативах. Високий рівень довіри сприяє кращому сприйняттю повідомлень, зміцненню соціальної єдності та формуванню відповідального громадянського діалогу, тоді як дефіцит довіри призводить до поширення дезінформації, зниження громадської участі та ослаблення легітимності рішень влади.

Таким чином, ефективна комунікація в громадах має багатовимірний характер, оскільки поєднує цифрові та традиційні інструменти, враховує географічні, ресурсні та соціально-психологічні особливості території, і виступає системоутворювальним елементом стабільності, довіри та стійкості місцевого самоврядування в умовах війни.

Висновки. У результаті проведеного дослідження встановлено, що ефективне інформаційно-

комунікаційне забезпечення діяльності ОМС в умовах війни є визначальним чинником забезпечення стабільності функціонування громад, підтримання соціальної згуртованості населення та збереження довіри до влади. Аналіз проблем інформаційного забезпечення територіальних громад дав змогу виявити основні перешкоди, серед яких фрагментарність комунікаційних потоків, відсутність єдиних стандартів інформування, недостатній рівень технічного оснащення та цифрових компетентностей у частини працівників органів місцевого самоврядування, а також обмежений доступ до мережевих ресурсів у сільських і прифронтових громадах. У сукупності ці чинники знижують ефективність комунікаційної взаємодії, уповільнюють поширення важливої інформації та ускладнюють зворотний зв'язок між владою, громадянами та бізнесом.

Визначення ефективних каналів комунікації дало підстави стверджувати, що успішна взаємодія громад із мешканцями та місцевим бізнесом у воєнний період повинна базуватися на поєднанні онлайн- та офлайн-інструментів, адаптованих до специфіки громади, її територіального розташування та ресурсних можливостей. Для міських громад доцільним є активне використання цифрових платформ, офіційних сайтів, соціальних мереж та електронних сервісів, що забезпечують швидкість і прозорість інформаційних потоків. Для сільських і прифронтових громад більш ефективними залишаються офлайн-канали (міське радіо, інформаційні дошки, особисті зустрічі, мобільні групи інформування), які гарантують доступ до інформації навіть за відсутності стабільного зв'язку. Особливу роль у цьому контексті відіграє підтримання двосторонньої комунікації, що забезпечує не лише інформування, а й залучення громадян і підприємців до ухвалення управлінських рішень.

Розроблений алгоритм удосконалення комунікації органів місцевого самоврядування з мешканцями та місцевим бізнесом визначає послідовність дій, спрямованих на підвищення ефективності комунікаційного процесу, починаючи від діагностики існуючої системи зв'язку, виявлення інформаційних розривів і формування стратегічних цілей, до запровадження безпечних каналів обміну даними, забезпечення інформаційної безпеки та моніторингу результативності взаємодії. Застосування такого алгоритму сприятиме формуванню сталих комунікаційних практик, підвищенню рівня довіри громадян і бізнесу до влади, а також посиленню спроможності громад до самостійного реагування на кризові ситуації.

З огляду на результати дослідження, доцільно запропонувати напрями вдосконалення системи інформаційно-комунікаційного забезпечення розвитку громад в умовах війни, що мають передбачати:

- ✓ створення єдиної стратегії комунікаційної політики громади, орієнтованої на потреби різних груп населення;
- ✓ регулярне оновлення технічної бази та підвищення цифрових компетентностей працівників органів місцевого самоврядування;
- ✓ розвиток системи зворотного зв'язку для

оцінювання рівня інформаційної задоволеності мешканців;

✓ запровадження механізмів кризових комунікацій із врахуванням безпекових ризиків;

✓ формування партнерських відносин між владою, бізнесом і громадським сектором з метою координації дій та взаємної підтримки в надзвичайних ситуаціях.

Водночас удосконалення комунікаційної діяльності органів місцевого самоврядування повинно бути постійним, динамічним і гнучким процесом, який враховує швидкі зміни у зовнішньому середовищі,

технологічні інновації та трансформацію потреб населення. Такий підхід дасть змогу не лише підвищити стійкість інформаційної системи громади в умовах війни, але й забезпечить основу для її сталого розвитку в післявоєнний період.

Подальші дослідження передбачатимуть створення методик побудови гнучких комунікаційних стратегій для ОМС, що дозволяють оперативно реагувати на зміни зовнішнього середовища, у тому числі на різкі загрози безпеці, перебої у цифровій інфраструктурі або зміни регуляторного середовища.

Список використаних джерел:

1. Коваленко С.В. (2023). Складники інформаційної політики органів публічної влади в еру цифровізації та в умовах війни. Вчені записки ТНУ ім. В.І. Вернадського. Серія: Публічне управління та адміністрування. Т. 34(73) № 3. С. 43–49. DOI: <https://doi.org/10.32782/TNU-2663-6468/2023.3/08>
2. Мунько А.Ю., Шумейко С.О. (2024). Удосконалення процесів розробки комунікаційної стратегії органу місцевого самоврядування. Державне управління: удосконалення та розвиток, № 12. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2156.2024.12.16>
3. Линдюк А. (2024). Стратегії маркетингових комунікацій у промоції територіальних громад. Вісник Львівського національного університету природокористування. Серія Економіка АПК, № 31. С. 157–163. DOI: <https://doi.org/10.31734/economics2024.31.022>
4. Токар М. (2021). Актуальність сучасної цифрової комунікації для розвитку територіальних громад в Україні. Ефективність державного управління, № 67. С. 92–102. DOI: <https://doi.org/10.33990/2070-4011.67.2021.240258>
5. Герасименко О., Семен І. (2019). Комунікації та інформаційний простір в управлінні та розвитку територіальної громади. Молодий вчений, № 11(75). С. 800–803. DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2019-11-75-168>
6. Карий О.І., Лісовська Л.С. Михальчишена В. (2025). Бажані інформаційні канали комунікацій між мешканцями і місцевою владою під час війни. Економічний простір, № 204. С. 145–151. DOI: <https://doi.org/10.30838/EP.204.145-151>
7. Ivashchenko-Stadnik, K., Dağlı-Hustings, İ., Machlouzarides, M., Sereda, P., & Cheryba, N. (2024). Impact of War: Front Line Communities and Resilience, Based on the Hromada level reSCORE key informants survey. Reliefweb. URL: <https://surf.lu/pbbueb>
8. Карий О.І., Гайванович Н.В., Гвоздь М.Я., Глинський Н.Ю., Лісовська Л.С., Процак К.В. (2022). Інформаційна асиметрія у взаємодії органів місцевого самоврядування та мешканців сільських територій : монографія. Tallinn: Teadmus OÜ, 132 с. ISBN 978-9916-9859-4-6.
9. Рівень залученості громадськості до прийняття рішень: результати дослідження. (2024). Центр розвитку інновацій. URL: <https://cid.center/analytics/level-of-public-involvement/>

References:

1. Kovalenko, S.V. (2023). Skladnyky informatsiinoi polityky orhaniv publichnoi vlady v eru tsyfrovizatsii ta v umovakh viiny [Components of information policy of public authorities in the era of digitalization and in conditions of war]. Scientific notes of TNU named after V.I. Vernadsky. Series: Public management and administration, T. 34(73) No. 3. Pp. 43–49. DOI: <https://doi.org/10.32782/TNU-2663-6468/2023.3/08> [in Ukrainian].
2. Munko, A.Iu., & Shumeiko, S.O. (2024). Udoshkonalennia protsesiv rozrobky komunikatsiinoi stratehii orhanu mistsevoho samovriaduvannia [Improving the processes of developing a communication strategy for a local government body]. Public Administration: Improvement and Development, No. 12. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2156.2024.12.16> [in Ukrainian].
3. Lyndiuk, A. (2024). Stratehii marketynhovykh komunikatsii u promotsii terytorialnykh hromad [Marketing communications strategies in the promotion of territorial communities]. Bulletin of the Lviv National University of Environmental Sciences. Series Economics of Agriculture, No. 31. Pp. 157–163. DOI: <https://doi.org/10.31734/economics2024.31.022> [in Ukrainian].
4. Tokar, M. (2021). Aktualnist suchasnoi tsyfrovoi komunikatsii dlia rozvytku terytorialnykh hromad v Ukraini [The relevance of modern digital communication for the development of territorial communities in Ukraine]. Public Administration Effectiveness, No. 67. Pp. 92–102. DOI: <https://doi.org/10.33990/2070-4011.67.2021.240258> [in Ukrainian].

5. Herasymenko, O., & Semen, I. (2019). *Komunikatsii ta informatsiinyi prostir v upravlinni ta rozvytku terytorialnoi hromady* [Communications and information space in the management and development of the territorial community]. *Young Scientist*, No. 11(75). Pp. 800-803. DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2019-11-75-168> [in Ukrainian].
6. Karyi, O.I., Lisovska, L.S. & Mykhalchyshena, V. (2025). *Bazhani informatsiini kanaly komunikatsii mizh meshkantsiamy i mistsevoiu vladoiu pid chas viiny* [Preferred information channels of communication between residents and local authorities during war]. *Economic Space*, No. 204. Pp. 145-151. DOI: <https://doi.org/10.30838/EP.204.145-151> [in Ukrainian].
7. Ivashchenko-Stadnik, K., Dağlı-Hustings, İ., Machlouzarides, M., Sereda, P., & Cheryba, N. (2024). *Impact of War: Front Line Communities and Resilience, Based on the Hromada level reSCORE key informants survey*. Reliefweb. Retrieved from: <https://surl.lu/pbbueb> [in English].
8. Karyi, O.I., Haivanovych, N.V., Hvoz, M.Ia., Hlynskyi, N.Iu., Lisovska, L.S., & Protsak, K.V. (2022). *Informatsiina asymetriia u vzaiemodii orhaniv mistsevoho samovriaduvannia ta meshkantsiv silskykh terytorii* [Information asymmetry in the interaction between local governments and rural residents] : monograph. Tallinn: Teadmus OÜ, 132 p. ISBN 978-9916-9859-4-6.
9. *Riven zaluchenosti hromadskosti do pryiniattia rishen: rezultaty doslidzhennia* [Level of public involvement in decision-making: research results]. (2024). Center for Innovation Development. Retrieved from: <https://cid.center/analytics/level-of-public-involvement/> [in Ukrainian].

Дата надходження статті: 09.10.2025 р.

Дата прийняття статті до друку: 26.10.2025 р.